Št. 61. V Gorici, dne 2. avgusta 1898. **Tečaj XXVIII.**

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanjih, in sicer: vsak **torek** in **petek,** izdaja za **Gorico** opoldne, izdaja za **deželo** pa ob 4. uri popoldne, in stane z **„Gospodarskim Listom“** in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . gld. 6·—
pol leta . . . . . » 3·—
četrt leta . . . . . » 1·50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici štv. 9 v Gorici v «Goriški Tiskarni» A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. **Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.**

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od «Soče» trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1·20.

«Soča» in «Primorec» se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadstr. zadej. — Urednik sprejemlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure predpoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le **upravništvu.**

Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravništvo.

Oglasi in poslanice
se računijo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen «Soče» in «Primorca» še **„Slovansko knjižnico“,** katera izhaja mesečno v snopičih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vseletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v «Slov. knjižnici» se računijo po 20 kr. petit-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici. »»» Bog in narod! «« «Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. J. Krmpotić) tiska in zal.

Predelska železnica

s komercijelnega stališča

za Trst in dežele v njegovem ozadju.

Kakor kažejo znamenja, se vendar morda reši, po tolikih trdih bojih, vprašanje o tržaški železnici povoljno vsled končnega sporazumljenja med občinskim svetom tržaškim in med tamošnjo trgovinsko zbornico.

Da pa ne bi razni nasprotniki še v zadnjem trenutku z napačnimi trditvami škodovali avstrijski svetovni trgovini in oni v notranjih deželah, kakor tudi prometu, ozrimo se nekoliko nazaj v zgodovino Soške doline ter omenimo to-le:

Ko še ni bilo železnic in so bila razna trgovska mesta združena z deželami v ozadju le po cestah, takrat se je vil — kljubu prav slabi koroški državni cesti — močen promet iz Nemčije čez Predel v Trst, ki je privedel planinskim deželam blagostanje in bogatstvo Trstu, kateri bi bil skoro prekosil v tem pogledu Benetke in druge konkurenčne luke.

V spominu še živi ljudem, deloma iz lastnega življenja, deloma po ustnem poročilu, čas, ko so dolge vrste vozov, posebno „parizarjev“, na katerih je bilo naloženega blaga včasih za več tisoč goldinarjev, drdrale dan za dnevom čez Predel.

Žive priče tega dejstva so, — če se smemo tako izraziti — tudi mnoge razvaline nekdanjih gostiln za voznike, katere se dobé po celi Soški dolini. V prilog temu dejstvu so tudi številni mlini, žage, tovarne itd., kar vse je delalo v nekdanjem prometu, kar pa današnji dan le priča o propadanju Soške doline.

Lastniki takih podjetij so bili nekdaj premožni ter so plačevali državi primeroma visoke davke; sedaj pa so obubožali, izginili, in le ponekod še poznajo njihova imena!

Kjer je prej cvetela obrt in trgovina ter gozdarstvo in kmetijstvo z živinorejo in trtorejo, tam je sedaj puščava in golota, in le koza, — „krava revežev“, — trga neusmiljeno iz zemlje kali zelenja in drevja ter pustoši kraje, kjer so stali nekdaj lepi gozdovi.

Kako velik je bil promet po Soški dolini z Nemčijo tudi v starejšem času, se je pokazalo leta 1894., ko je finančno ministerstvo preklicalo stare srebrnjake, kajti takrat so poiskali kmetje ostanke nekdanjih zakladov iz svojih skrinj ter so prinesli davčnim uradom še premnogo denarja izza časa Friderika Velikega, republike (svobodno državno mesto) Augsburg, saksonske „tolarje“, švicarski srebrni denar in še drugo.

Korak za korakom je sledilo gospodarskemu propadanju tudi propadanje v socijalnem pogledu. — Med tem, ko so prebivale po Soški dolini še pred nekaj desetletij razne bogate in s socijalnega stališča znamenite rodbine, kar je bilo v povzdigo dolini, in med tem, ko je prebivalstvo tamkaj v starejših časih imelo velepatrijotiško in važno ulogo, tudi za časa Marije Terezije, v francoski vojni, ter ki je moglo poudariti svoj patrijotizem še leta 1866., so kasneje one premožne rodbine odšle, in ostali, ponajveč proletarizovani kmetovalci in rokodelci nimajo sredstev, da bi pokazavali svoj patrijotizem.

Tako je izginilo med drugim tudi strelјaško društvo v Bolcu, tamkajšnje veteransko društvo, ono v Tolminu, itd.

Skoro slična usoda čaka tudi Gorico, če se je za odvrnitev prometa po južni železnici s črto: Tržič-Červinjan zadostno ne odškoduje z večjo glavno železnico. Kar se pa tiče Trsta, je propadanje mesta, trgovine, znižanje vrednosti na poslopjih — posebno, odkar so bili davki zvišani in odkar so odpravili prosto luko — predobro znano, in torej ne kaže več podrobneje o tem govoriti.

V Trstu, ki je bil nekdaj jedno najbogatejših mest v Avstriji, živi današnji dan le malo premožnejših rodbin, temu nasproti pa se množi proletarijat, ker pravega srednjega stanu — izvzemši uradnike — tamkaj ni!

Umevno je pa, da bi se zopet dvignil promet, kateri je Rudolfova in Pontebska železnica odvrnila od Trsta, Gorice in dežel v ozadju, da bi tam zopet oživela trgovina, obrti, gozdarstvo in kmetijstvo, ako bi bil Trst bolje zvezan z drugimi deželami po železnicah, kakor je bil nekaj v primeri z drugimi lukami, bolje zvezan po cestah.

In ob sedanjih zvezah na kopnem in na morju bi moral Trst, posebno gledé na med tem časom izvršeni prerez pri Suezu, vsled svoje ugodne geografiške lege, tekmovati z vsemi severnimi lukami po celem orijentu in tudi s kineškimi, ki se imajo v bližnjem času odpreti.

Gornjo boljšo zvezo pa je mogoče dati Trstu le po predelski železnici, ki je najcenejša, najkrajša in ki obsega največje prometno področje. Ta pot pa bi utegnila biti posebne važnosti za povzdigo Trsta tako, da bi bil jeden prvih trgovinskih mest v vsakem pogledu v Evropi, takrat, če bi Pas de Calais premostili ali drugače omogočili v njem zvezo, ker potem bi šla svetovna angleška trgovina z orijentom čez Predél skozi Trst, kar bi bilo najkrajša pot v Suez.

Če bi se pa izvršil kateri izmed konkurenčnih načrtov: Loka-Karavanke ali Bohinj-Karavanke, katera bi ne dajala Trstu tako velikega prometnega področja, potem bi šel — posebno ko bi zgradili še železnico Vintschgau, angleško-indijsko-kineški in avstralski promet, ne več skozi Trst, temveč skozi Benetke, ker bi bila potem pot z Angleškega v Suez skozi Benetke krajša, kakor pa skozi Trst.

Tudi za uvoz in izvoz v notranjih deželah, posebno gledé na Južno in Srednje Češko, se mora dati prednost predelski železnici pred vsemi drugimi. Če je tudi na primer pot v Trst po najnevarnejši konkurentinji, t. j. po železnici: Bohinj-Karavanke s Češkega krajša za 31 — na predelski železnici pa po skrajšanju le za 16 km. — je to krajšanje smatrati le nekako platoničnim, ker bi imela železnica: Bohinj-Karavanke za 45 km. več pota navkreber po hribih, kakor pa predelska železnica, in poleg tega bi se po bohinjski železnici vozilo počasneje radi viharjev, zametov, plazov, itd., česar bi pri predelski železnici ne bilo.

Dalje se moramo ozirati na okolnost, da bi predelska železnica krajšala pot na Zgornje Avstrijsko, Solnograško, Zgornje Koroško, Tirolsko in Vorarlberško za 112, oziroma pri daljšem skrajševanju, za 127 km., kar bi se ne zgodilo pri nijedni njenih konkurentinj.

In še to! Troški za gradenje pri železniški črti: Bohinj-Karavanke bi znašali najmanje za 22.5 milijonov gold. več, kar bi moralo neugodno uplivati na promet in na trgovino, ker bi vsled teh troškov že bilo potreba tudi večjih za promet in za uzdržavavanje železnice, kar je pa preračunjeno že tako ali tako na več od troškov pri predelski železnici, katera bi po postavljenih preračunih rentabilitete dajala dosti dobička, kakor tudi bi nudila trgovcem in potujočemu občinstvu veliko olajšav, katere bi povzdignile trgovino in promet.

To so momenti, katerih ne sme puščati v nemar niti trgovska, niti prometna politika, pa tudi ne skrbno gospodarstvo na sploh.

V Trstu in na Goriškem raste čimbolj spoznavanje vseh takih dejstev in za to upajmo, da to spoznavanje prodere v čim širše kroge, ter da prevzame končno vse merodajne činitelje.

Adam Mickiewicz,

njegovo delovanje in njegova dela.

(Dalje).

IV. Potovanje.

Na ladji se je odpeljal Mickiewicz v Hamburg, odkoder je nemudoma odrinil dalje v Berolin. Na ondotnem vseučilišču so se nahajali takrat slavni nemški profesorji; torej je hotel pesnik poslušati njihovo predavanje, ker je smatral za potrebno, se kaj novega naučiti. Zadrževal se je tu ves mesec, ter prebil čas v prijetni družbi mladih Poljakov, ki so obiskovali tam vseučilišče. Med njimi je bil tudi pesnik Štefan Garčinski, s katerim se je sprijatlil Mickiewicz ter mu ostal prijatelj do smrti.

Iz Berolina je odrinil v Prago, kjer se je seznanil s slovečim češkim učenjakom Vaclavom Hanko. Ta ga je nagovarjal, naj napiše poetično povest iz zgodovine češke ter imenoval Mickiewicza najbolj znamenitega slovanskega pesnika. Iz Prage se je podal v Karlove vare, ki slové po svojih toplicah. Tu se je sešel s svojim prijateljem iz Vilne, z Antonom Edw. Odincem in odslej sta oba skupaj potovala.

Najpoprej sta se napotila v nemško mesto Weimar, kjer je prebival osiveli osemdesetletni pesnik Goethe. Ta je sprejel pesnika Mickiewicza kaj prisrčno ter mu kazal veliko spoštovanje. Ker je pa nabiral portrete najznamenitejših ljudij, je poslal k Mickiewiczu slikarja s prošnjo, naj dovoli, da ga

---

— 61 —

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE

Poslov. Podravski.

(Drugi zvezek).

(Dalje).

PETA KNJIGA.

„Arijev sin, poglej, in tvoj razum naj razsvetli mojo nevednost.“

Po teh besedah poda Ben-Huru pismo.

„Pogiej in čitaj glasno ter mi preloži na jezik svojih očetov ta sovražni jezik.“

Ben-Hur, zamišljen z dušo in s telesom v dirko, vzame malomarno pergament, toda že pri prvih besedah mu šine vsa kri v glavo.

In nikako čudo; na zaglavju pisma je bilo napisano: „Messala Gratusu.“

Ilderim zapazi njegovo ganutje.

„Kaj je?“ vpraša nemiren.

Ben-Hur jame čitati.

Pismo je bilo drugopis lista, odposlanega od Messale.

Prve besede, razun bistroumnih roganj, niso obsegale nič posebnega. Toda čimdalje ko je čital, tembolj se mu je tresel glas in oči so se mu zakrivale z meglo.

Moral je dvakrat prenehati, da se je premagal. „Razprašil si rodbino Hurov tako“, je pisal Rimljan, „da sva mogla biti gotova njenega molčanja. Neizogibna smrt je imela postati njeni delež.“

Papir pade Ben-Huru iz rok.

„Torej sta oni dve umrli!... umrli!“ zakliče ter vihti roke. „Ostal sem na svetu sam! Oh, čemu?!...“

Šejk ga sočutno gleda.

„Arijev sin“ reče vstajaje, „gotovo si želiš, da na tvoje bolečine ne zre človeško oko. Odidem. Prečitaj sam to pismo. A ko se pomiriš, pa mi povej.“

Po njegovem odhodu pusti Ben-Hur uzdo svojemu obupu. Dalje časa je preteklo, predno se je spomnil neprečitanega pisma.

„Znano je nama obema, kaka usoda je doletela mater in sestro zločinca“, pisal je Messala dalje. „Toda od tega časa je preteklo mnogo let. Vem, o moj Gratus, da mi oprostiš, če te vprašam: se mar nisva zmotila v računih? Ali še živita, ali sta že umrli ti ženski?“

V Ben-Huru se jame oživljati nadeja.

„Torej jima niso vzeli življenja? Naj bo ime božje blagoslovljeno! Živita, moram ju poiskati!... Ne, oni nista umrli!“ ponavlja sam sebi. Ko bi bilo tako, pa bi Messala vedel o tem.

Nekoliko pomirjen, pošlje po šejka.

„Prestopivši prag tvojega gostoljubnega šotora“, je dejal, ko sta sedla zopet na divan, „nisem nameraval praviti ti o sebi nič več nego to, kar ti je moglo dokazati, da mi smelo moreš zaupati svoje konje. Nisem ti hotel praviti svojih zgodeb. Sedaj pa, ko je to pismo prišlo v tvoje roke, ko si videl moje ganutje in bolest, moraš izvedeti vse, a to tem bolj, ker skupni najuni sovražnik preti nama obema. Radi tega morava združiti proti njemu svoje moči. Prečitam ti to pismo, in ako si, videč moje ganutje, mislil, da sem slab ali otročji, pa me boš sodil drugače, ko zložim ta pergament.“

In Ben-Hur je čital, prelagajoč šejku Messalovo pismo.

Ta je poslušal pozorno toda mirno, dokler mladenič ni dospel do naslednjih vrst:

„Včeraj sem ga videl v gaju Dafne“, pisal je Rimljan. „Prebiva, ako ne tam, vsaj kje blizu, kar mi olajša sled. Ko bi me vprašal, kje ga naj iščem, odgovoril bi ti: v starem gaju Palmovem...“

„Oh!“ zakliče Ilderim z začudenjem in strahom.

„V starem gaju Palmovem“, ponovi Ben-Hur, „pod šotorom tega izdajalca šejka Ilderima.“

„Izdajalec! Jaz?!“ zakriči starec v najhujšem ognju; pri tem se je tresel na vsem telesu in žile na čelu so se mu napele, kakor bi hotele počiti.

„Trenutek še, šejk“, reče Ben-Hur, „tako on sodi o tebi in takšna je njegova grožnja.“ Na to je čital dalje: .... „tega izdajalca, šejka, kateri ne uide našim rokam. Ne čudi se, ako bo prvi čin Maksencijev ta, da posadi Araba na ladjo ter ga pošlje v Rim...“

„V Rim? Mene? Ilderima! Šejka! Poveljnika deset tisoč oboroženih vojakov? V Rim? Mene?!“

Skoči na ravne noge, kakor bi mu odvzel najmanj dvajset let. Prsti so se mu skrčili, kakor kremplji, a oči se lesketale, kakor kake ropne zverine.

„Ne! za vse bogove! za bogove Rima! kedaj bo že konec tej drznosti?! Rodil sem se prost in tudi moj národ je rojen v prostosti. Ali naj umremo v suženjstvu? Ali naj jaz, šejk Ilderim, živim kakor pes, plazeč se gospodarju okrog nog? Mar naj ližem roko, ki me tepe?! Mar moje imetje ni več moja last? Mar nisem več sam svoj? O, ko bi bil še mlad! Ko bi mogel odvreči od sebe kot nepotrebno težo, dvajset, deset, ali vsaj pet let!...“

Zaškripal je z zobmi, dvignil kvišku roke, kakor bi od ondot klical pomoči. Toda

naslika. Pri slovesu je dal Adamu v slovo pero in neko kratko nemško pesem.

Čez dva tedna je Mickiewicz zapustil Weimar in dné 1. septembra 1829. sta odrinila z Odincem čez Nemčijo v Švico in v Italijo ter dospela dné 18. novembra v Rim.

Nagledavši se spomenikov in raznih znamenitostij v Rimu, se je poprijel dela. Po cele dneve je prebil med knjigami, toda znal je tudi združevati resno in vstrajno delo z društvenim življenjem. S tem društvenim življenjem se je tu kaj prijetno okoristil, zlasti sredi znamenitih tujcev in Poljakov. Bili so tukaj Štefan Garčinski, Henrik grof Rzewuski, znamenit duhovnik Holonievski in sloveč slikar Statler. V Rimu se je zabavala tudi kneginja Zenejda Volkonska, znanka iz Moskve. Tu se je tudi seznanil z rodbino grofa Ankviča, v kateri je najrajše bival.

(Dalje pride).

Domače in razne novice.

Premilostni nadškof in knez, g. dr. Jakob Missia, je odšel v soboto v naše gore birmovat. 31. pr. m. je bil v Kobaridu, 1. t. m. na Livku, danes je v Kredu, 3. bo v Borjani, 4. v Breginju in Logéh, 5. v Sedlu, 6. obišče razne podružnice, 7. bo v Bovcu, 8. v Logu, 9. v Soči, 10. v Trenti, 11. v Srpenici, 12. v Dreženci, 13. v Libušnjem.

Odlikovan rojak. — G. Karol Draščck z Korna je poslal dunajski jubilejni razstavi troje vrst peciva, katero je bilo tamkaj razstavljeno in za katero je dobil 3 častne diplome. Čestitamo!

Smrtna kosa. — V nedeljo so pokopali tukaj gosp. Valentina Devetaka, sodnega svetnika v pokoju, ki je v petek umrl nagloma. Po rojstvu Slovenec, po mišljenju Italijan, je bil pokojni Devetak, — kakor pravi „Corriere“ — v Gorici med laškim prebivalstvom priljubljena oseba. Da bi bil moral toliko pretrpeti od strani Slovencev, kakor trdi „Corriere“ — vsled svoje „imparzialità“, ni res, res pa je, da so Italijani uplivali na-nj, kolikor so mogli. Toda „de mortuis nil, nisi bene!“ Pokojni Devetak, ki je bil, predno je stopil v pokoj, vodja tukajšnje okrajne sodnije, počiva sedaj v „zemlji slovenski“, katera naj mu bo lahka!

Slovenski župani, pozor! — Dné 17. t. m. bo shod slovenskih županov v Ljubljani. Udeležite se ga v kolikor mogoče velikem številu, ker shod obeta biti velezanimiv in obče koristen. Predno pa odidete v Ljubljano, [illegible] starašinske seje, kjer se pomenite o tem in onem in kjer naj Vas starašine pooblaste, da se v imenu občine udeležite shoda. Če ne more iti župan, pa naj se izvoli namestnika, katerega pooblasti tudi starašinstvo.

Gg. župani, na dan, ter nikar ne zamuditi lepe prilike!

Zasluženа kazen. — Onega mestnega stražnika, ki je vzel dvema delavcema, ki sta nesla — kakor smo svoj čas poročali — slovenske zastave od „Šolskega doma“ proti domu, je sodnija kaznovala na 2 dneva zapora, oziroma 10 gld. globe in troškov 9 gld.

Vsakega razsodnega človeka mora ta obsodba le razveseliti, ker po tej poti menda uvidijo mestni stražniki in ž njimi slavni magistrat, da nad njimi še stoji roka pravice ter da ne smejo s Slovenci delati baš tako, kakor bi oni sami hoteli.

Mestni magistrat in Slovenci. — Pišejo nam: Neka uboga žena, katera stanuje v Št. Peterski ulici, ima hčer hudo bolno na eni roki; zdravnik jej je napisal zdravilo in šla je na magistrat, da jej podpišejo listič za zdravilo, kot navadno podpišejo drugim ubogim bolnikom. — Odgovorili so jej: „let in montagna alla uestra comun“ — ona je nekaj ugovarjala in zopet prosila za podpis, in zopet so jej ponavljali „let via seno us mettin in preson“ (pojte proč, ako ne, vas denemo v zapor). — Vprašamo, je-li tako postopanje umestno od strani „avite colture“ nekaterih mestnih „škribačev?“ Je-li postava proti takemu hinavstvu? Ali ne plačujejo naše občine zdravil, katera potrebujejo bolniki slovenske narodnosti? Sramota bodi takemu neumestnemu, da bi ne rekel, nemarnemu postopanju. — Štejejo se za „socialisti internazionali“, pa recite rajši, da ste „živoderci!“ „Dove sta di casa l' umanità?“ — Pride čas, ko boste morali i Vi drugi iskati zdravil — po Kalabriji!!

Kaj to pomeni? — Ko je lansko leto prevzela tvrdka Gorup v Gorici užitnino v zakup, je stavil goriški magistrat njenemu tržaškemu zastopniku take poniževalne pogoje, da se vsi, katerim so znani, čudijo, da jih je bogata tvrdka sprejela. Omenjena tvrdka, ki ima na Goriškem skoraj celo užitnino v zakupu, je imela do pred par leti v svoji službi tudi nekega dacarja, zagrizenega in strastnega lahona, kateri je nekdaj v javnem lokalu kričal „evviva Italia!“ Na to je bil odpuščen iz službe in je prišel pod okrilje magistratovo. Za časa državno-zborskih volitev je bil ta človek eden najdrznejših „brakov“. Ko je torej goriški magistrat dal tvrdki Gorup užitnino v zakup, jej je stavil pogoj, da mora tega moža zopet namestiti. Tvrdka ga je res sprejela in poslala kot dacarja nekam v Furlanijo, a to magistratovim mogotcem ni zadostovalo. Zahtevali so, naj se premesti ta njih ljubljenec v Gorico, kar se je tudi zgodilo. Kaj to pomeni? Ali je vpliv „lenaših“ v Solkanu, kakor se obče govori, na tržaškega zastopnika tvrdke Gorup res tako mogočen, da pleše ta na laški takt?!

Slovenski pogreb „un funerale sloveno!“ To je bilo spet nekaj za židovskega „Corriera“. Preteklo sredo se je vil iz ulice sv. Klare po običajnem potu lep sprevod po pokojnem slovenskem obrtniku Josipu Biteznіku. Pogreba se je udeležilo več odličnih slovenskih mož in tudi dosti Lahov je bilo pri pogrebu; med njimi tudi ugledni gospodje.

„Corriera“ boli dvoje: boli ga, da so se Italijani udeležili pogreba in boli ga, ker je videl pri pogrebu „rusko zastavo“ — „Bralnega podpornega društva“. Da, lepa je ta zaslava in ponosni smo na-njó, lep pa je bil tudi oni trak v „ruskih barvah“, kateri je imel nositelj zastave zvit ob prsih.

„Corriere“ hujska Italijane, naj se nikar ne udeležujejo slovenskih pogrebov, pri katerih vejejo „ruske zastave“.

Kaj briga žida pogreb katoličana? Molči naj, ter se briga za se, pa naj pusti v miru mirno občinstvo v Gorici, ter mora vedeti, da pametni ljudje na laški strani ne trobijo v irredentovsko-židovski rog!

Vsi, vsi, ne samo dr. Doljak! — O smrti dr. Doljaka se je pokazala laška „avita coltura“ zopet jedenkrat v vsem svojem svitu. Kakor izstradane hijene so planili vročekrvni židje-irredentovci v „Corrieru“, „Piccolu“, „Sentinelli“ itd. na truplo pokojnega Doljaka. Najbolj propadlo človeče najde vsaj ob mrtvaškem odru prostor, kjer za hip začuti trohico usmiljenja za sočloveka, ki je ravno prebil najusodnejši trenotek človeškega življenja, a ti časnikarski banditje dajajo uprav v tem resno-zvišenem trenotku oduška svojim nečloveškim strastem ter kažejo, kakošna je njih razvpita koltura, civilizacija itd. Strast jih je že tako zaslepila, da oporekajo sami sebi. Nadutost teh ljudij je moral že jedenkrat dr. Laginja v drž. zboru zavrniti, ker je neki laški poslanec čvekal o „laških“ deželah v Avstriji. „Provincie italiane“ je tem ljudem Tirolsko, Primorje in Dalmacija, kjer žive Lahi — kakor znano — v ogromni manjšini. „Corriere“ je pa, napadajoč mrtvega Doljaka, pozabil na te „provinciale italiane“, ker piše o tem blagem pokojniku, da počiva v „zemlji slovenski“ (terra slovena), ker je pokopan na Št. Andreškem pokopališču. Lepa hvala, dragi „Corriere“, za to priznanje! Torej dober korak iz „čisto laškega“ mesta (città prettamente italiana) Gorice je že „terra slovena!“ Kje so torej one „provincie italiane?“ In če je že Št. Andrežko pokopališče „terra slovena“, kje pa je novo mestno pokopališče, ki je blizu toliko oddaljeno od mesta, kot ono? Ali ni tudi to „terra slovena?“ Da, da, dragi „Corriere“, Gorica je tako pristno laško mesto, da morajo nje prebivalci počivati v pristni slovenski zemlji! Torej ne le Doljak, ampak tudi Favetti, Juretič, in kakor se že umrli ultra-lahonski prvaki imenujejo, vsi, vsi počivajo v slovenski zemlji. Razlika je le ta, da ti, ki so pokopani na mestnem pokopališču, počivajo v slabi, močvirnati, ilovnati slovenski zemlji, dr. Doljak pa v dobri, rahli slovenski zemlji, ki mu bode gotovo „lehka“. To je pa tudi menda vzrok, zakaj so si lahonski „mestni očetje“ izbrali tako slaba slovenska tla za mestno pokopališče. Vedeli so, da ne zaslužijo kot zakleti sovražniki slovenskega naroda boljših slovenskih tal. Žal, da moramo tudi mi mestni Slovenci zarad njih pregrehe trpeti.

Glas iz občinstva.

Gran sagra con ballo a Rubbia. — Tako so oznanjali v nedeljo lepaki po mestnih oglih „čast“ (!), „slavo“ (!) in „narodno zavednost“ (!!) sovodenjskih slovenskih fantov. Kolikor je nam meščanom znano, so Rubije slovenska vas in, če izvzamemo tamošnjega barona in njegovo služabništvo, izključno slovenska vas. Odkod pa pride, da se naznanja ples v izključno slovenski vasi, ples slovenskih fantov in deklet — v mestu, kjer živi najmanj 7000 Slovencev, v laškem jeziku? Radi bi vedeli, kdo je to brezsramnost zakrivil, ali domači fantje, ali pa zopet ti nesrečni laški godci. Ako so fantje, potem že moramo reči, da se mi slovenski meščanje, njih slovenski bratje za njih sramujemo, ko vidimo, da so izgubili to, kar človeka nad žival povzdiguje: spoštovanje do samega sebe, ljubezen do materinega jezika, ponos na svojo narodnost. Še pes se nas oprime, ako nimamo zanj prijazne besede, ako ž njim grdo ravnamo, ako mi kažemo, da ga zaničujemo, da ga sovražimo; in sovodenjski fantje se gredo z laškimi lepaki dobrikat oni lahonski mestni druhali, ki je lani 22. marca vpila, ne vpila, tulila (da so jo lehko v Sovodnje slišali): merda pei šklafš (d..k za Slovence), fora i ščavi (ven s Slovenci!) To druhal, ki nas Slovence draži, izziva, preganja, sovraži z vso močjo svoje umazane duše, prosijo sovodenjski fantje, da bi prišla k njim plesat!!! Ali mislijo sovodenjski fantje, da so naši laški sovražniki tako slepi kot oni, tako pozabljivi kot oni? Ali so sovodenjski fantje res tako otročji, da so upali, da jim pridejo ti ljudje plesat? Prazne sanje! Teh ljudij ne bodo videli v Sovodnjah, če jim tudi napravijo tako dolge laške lepake, kot je pot do Gorice. Slaba vest je, ki jih ne pusti iz mesta v slovensko okolico, vest, ki jim pravi, da bi se jim utegnile v okolici povračati vse one neštevilne krivice, katere delajo nam goriškim Slovencem. Pa tudi če bi tega ne bilo, ne pustilo bi jih v slovensko okolico sovraštvo do slovenskih okoličanov, torej tudi do Vas, fantje sovodenjski. Oni radi prejemajo od Vas v svojih prodajalnicah Vaše krvavo zaslužene krajcarje, ali čakali jih bodete pa zastonj, da bi prišli k Vam in dali tudi Vam kaj zaslužiti. Kaj še! Za Vaše krajcarje se hodijo oni veselit v Furlanijo, ter obdarujejo „Lego Nazionale“, Vam in Vašim laškim lepakom, se pa posmehujejo in rogajo s svojo navadno psovko: Makaki di šklafš! — Kaj ste torej s svojimi laškimi lepaki dosegli? Nič drugega, kakor veliko sramoto! Ako ste imeli kaj ljudij iz mesta, so bili le Slovenci, Vaši znanci, ali pa taki Lahi, ki se ne bojijo priti na slovenska tla, kateri spoštujejo Vaš slovenski jezik in sprejemajo radi vabila tudi v slovenskem jeziku. Čemu torej ono klečeplaztvo in prilizovanje z laškimi lepaki. Kedaj so Vas še Lahi vabili k svoji tomboli za sv. Petra praznik s slovenskimi lepaki?! — Pa porečete: Saj so bili lepaki pisani tudi v slovenskem jeziku! Da, žal! In to je bila še večja sramota! Ali ste [illegible]adli za glavo, da odkazujete tujemu jeziku prvo mesto in svojemu pa zadnje!!! Torej Vam je furlanski kolon več, kot Vaša mati! Ali ne poznate pregovora: Kdor se ne spoštuje sam, temu stopa tujec na vrat. Lahu se niti ne sanja, da bi prepustil tujemu jeziku prvo mesto... In pa kaka slovenščina! Čujte, čujte: Nedelja... veliki ples v **Rubij** (!!) Fej!! Ali Vas učijo slovenščine laški godci? Fantje! Le hitro roke na obraz in zakrite si oči! Obljubite, da ne napravite nikdar več take sramote sebi in — nam! — O laških godcih prihodnjič jedenkrat.

Nekateri goriški Slovenci.

Slovenski čevelj v laškem bobnu. — Poroča se nam: V Rubijah so se na „gran sagra con ballo“ na večer tepli. Kako in kaj, vseh podrobnostij ne vemo, izvedeli smo le, da je neki mladenič sunil s čevljem v boben ter ga pretrgal tako, da je s čevljem v njem obtičal. — Zdaj pa imate! Kar kdo išče, to najde. In posledice pripišite si sami sebi! Kdaj se, naši fantje, spametujete?! Pretepati so se baje pričeli Mirenci.

Tudi „zavedni“ Solkanci so v nedeljo plesali na laški takt. Plesišče je bilo okrašeno z „ruskimi zastavami!

Da so Solkanci sploh napravili ples, in da so najeli goriške škripavce, to je sramota za nje. Vedno smo mislili doslej, da se Solkanci bolje zavedajo svoje slovenske narodnosti; pa temu ni tako, ker prirejajo po laškem vzorcu „javne plese“ ob laških zvokih.

Čudimo se pa okrajnemu glavarstvu, da dovoljuje toliko plesov, ki so v škodo našemu narodu, in še posebno v Solkanu, ko so vsem še v živem spominu izgredi od letos, vsled katerih tiči obilica Solkancev po zaporih!

Podaljšanje vipavske železnice? — Listi poročajo, da ljubljanski župan Ivan Hribar in vrhniški župan Gabrijel Jelovšek sta zaprosila predkoncesijo na dve leti za železnico Logatec-Godovič-Črnivrh-Col-Gradišče v Ajdovščino.

Za predelsko železnico. — Nekateri listi so hoteli vedeti, da železniški minister je zopet kar à priori pokopal predelsko železnico. Na to se je oglasila uradna „Wiener Zeitung“ in dejala, da taka novica raznih listov je povsem izmišljena. Vlada doslej še ni imela povoda, da bi se bila v tej reči odločila; toliko manj pa je povoda, izključiti predelsko železnico, katere prednostij ni podcenjevati. — Torej upajmo, upajmo!

„Corriere“, kje si? — Pod „ruskimi zastavami“ so igrali v nedeljo goriški laški godci v Solkanu in tudi drugodi. „Corriere“, ki prepoveduje, kakor bi bil zapovednik v rečeh naše vere, Italijanom, udeleževati se slovenskih pogrebov, posebno pod „ruskimi zastavami“, lepo molči na dejstvo, da goriški škripavci godejo Slovencem na plesiščih pod „ruskimi zastavami“. Joj, joj, joj. In vendar se „Corriere“ ne oglasi proti temu!! Kje je logika, kje doslednost? Povsod drugodi jo človek lažje najde, kot pa po laških buticah.

Žid pa ostane žid in za „kšeft“ mu je prav, če se vrti tudi pod „rusko zastavo!“

Slovenski grosi, kaj? Kaj bo za Lahe, kadar Slovenec ne bo več hotel metati jih v laški nenasitni žep?!

Tukajšnji pešpolk št. 47 odide v četrtek v jutro na manevre proti Rakeku.

„Teatro estivo“. — Dan za dnevom vidiš na koncu Gosposke ulice tik knezoškofijske palače grozovite slike. Predstavljajo umore, kri teče curkoma, vidiš hudiča in razne pošasti itd. Zraven pa je naznanilo, da se bo zvečer predstavljalo v laškem „Teatro estivo“ (liki nemški „Gasperltheater“), to in to. Ta komedija traje že celo poletje. In res na večer pa se duševno zabavajo, ko gledajo, kako skačejo našemljene pupe, ter ko se uprizarjajo druge budalosti. O ti napredni narod! Le trkaj se na prsi ter se sklicuj na svojo „latinità“ in „avito colturo“; radi ti to pripuščamo, ker vemo, da „teatro estivo“ ti je „il mondo nuovo e il mondo vecchio!“

V Cerovem se je pretekli četrtek obesil na kostanj kmet Andrej Pirih, mešetar Vernutijev. Vzrok samomoru ni znan. Ko je že visel, je klical na pomoč, ali sosedje niso vedeli, odkod ta glas, in nesrečnež je moral umreti.

Vest iz Kanala. — Kake nazore imajo nekateri italijansko hoteči — biti srboriteži, kaže nam sledeči slučaj. O prihodu c. kr. namestnika v Kanal je plapolala na „turjonu“ velika cesarska, a na drogu sred trga pa enaka narodna zastava. Tudi posamezne hiše razobesile so večinoma po eno državno in eno narodno zastavo; le ena pa, namreč najlepša sredi trga, kjer je bilo do sedaj po navadi vselej razobešenih največ zastav ob raznih slovenostih, je razobesila ponosno le eno — ono goriškega mesta. Ali, da bi stvar ne dišala po dimonstraciji, so se izgovarjali lastniki, da so vse druge zastave — raztrgane. Velika je bila toraj nevolja gospodarjeva, osobito pa gospé, ko so morali zastavo na povelje sneti. Ti ubogi „Corriere“, kako neusmiljeno ravnajo ti grdi Slovenci s tvojo zastavo! — In pri vsem tem je najti še ljudij, ki tako početje zagovarjajo!

Ljudski shod v Kanalu v nedeljo 24. pr. m. je bil prav dobro obiskan. Poslušalci so z velikim zanimanjem sledili govoru župana g. Zege o železnici. Z veliko navdušenostjo je bila sprejeta resolucija:

Na kanalskem javnem shodu zbrani prebivalci kanalskega in sosednih županij izražajo iskreno željo, da bi visoka vlada, izpolnjevaje večkrat dano obljubo, nemudoma vkrenila vse, kar treba, da se v najkrajši mogoči dobi zgradi železnica po Soški dolini, a da se pred vsako drugo dá prednost predelski črti.

Obč. star. g. V. Kofol je, opisujoč korist železnice, s krepkimi besedami končal z navdušenim trikratnim „živio!“ na presvetlega cesarja, kateremu klicu se je občinstvo navdušeno trikrat odzvalo.

Župan je na to kratko omenil 50 letnico cesarjevo, o velikanskih spremembah na

---

nakrat mu šine v glavo nova misel; pristopi k Ben-Huru ter pograbivši ga za rame, zakliče:

„Ko bi bil kakor ti, Arijev sin, mlad, močan in tako izurjen v borbi z orožjem; ko bi imel vzrok k maščevanju, vzrok, kakor je tvoj, velik in svet!..... Hurov sin, pravim ti!...“

Pri zvoku tega imena je kri obstala v mladenčevih žilah. Osuplo je zrl v divje se lesketajoče oči Arabove.

„Hurov sin! ko bi bil namesto tebe, pravim ti, ter doživel take krivice, ne mogel bi, ne drznil bi si počivati...“

Starcu je zmanjkalo sape. Obstal je ter čez nekaj časa vskipel znovič:

„K vsem svojim krivdam dodal bi krivice vsega sveta ter dihal samo maščevanje! Šel bi od dežele do dežele ter vnemal k boju národe. Ne bilo bi boja za prostost, ne bilo bi vojske z Rimom, katere bi se ne udeležil. In ko bi me ljudje ne hoteli poslušati... za Boga!... tulil bi z volkovi; z levi in tigri sklenil bi prijaznost! Oni bi mi pomagali raztrgati sovražnika! Ne bilo bi zá-me dovolj ostrega orožja, niti dovolj koničastih pušic! Vojska bi mi bila ljubica, kri Rimljanov jedina pijača... Ne prosil bi usmiljenja in usmiljenja bi ne poznal! V ogenj vse, kar je rimsko! Pod meč, kar je rimsko! Po noči bi prosil bogove, hudobne in dobre ob enem, da bi mi dali ves grom in strele in zemlja ves strup in vse, od česar ginejo ljudje na zemlji in na morju! Ne mogel bi spati! Jaz... jaz...“

Šejk je umolknil; zmanjkalo mu je sape. Pa še se je zvijal ter lomil roke.

Ben-Hur je sedel zatopljen v lastne misli.

Iz vsega tega strastnega izbruha Ilderimove jeze mu je ostal samo jeden utis: Šejk ga je imenoval z njegovim pravim imenom. On je vsaj vedel, kdo je. Toda kako je mogel on to vedeti? Iz pisma? Ne. V pismu je bil res govor v okrutnostih, ki so doletele njegovo rodbino, ni bilo pa nikake opazke, da bi bil uprav on ta žrtev. Šejk si je torej domislil to sam:

„Povej mi, častivredni starec“, upraša Ben-Hur, „kako si dobil to pismo?“

„Moji ljudje, ki čuvajo pota med mesti“, odvrne Ilderim, „so dobili to pismo od jadernika.“

„Ali je znano, da so to tvoji ljudje?“

„Ne. Rimljani jih smatrajo za razbojnike, katere naj jaz lovim in ugonobljam.“

„Še nekaj, šejk. Imenoval si me Hurovega sina. Nisem si mislil, da bi bilo komu na zemlji znano to ime. Povej, odkod ti je ono znano?“

(Dalje pride).

vseh poljih v dobi njegovega vladanja, o jubilejni razstavi, vabeč posestnike, da se skupno udeležé jesenske sadne razstave, ter je pristavil, da pričakujemo letos kot poseben dar cesarjev predelsko železnico.

Iz Prvačine. — Ob zvokih prvaške godbe sta se združila zopet Goriški in Prvaški „Sokol“ pretečeno nedeljo pred Prvačino, kjer je slednji pričakoval prvega; brat starosta Jožef Mozetič ga je pozdravil v imenu Prvaškega „Sokola“ in mu zaklical: dobro došel v Prvačini. Ko se je brat, — načelnik Jožef Smrtnik zahvalil za prijazni sprejem, so odkorakali Sokoli skupno ob sviranju Sokolske koračnice v Prvačino.

Po končanem popoldanskem cerkvenem opravilu je priredil Prvaški „Sokol“ sprevod po Prvačini do „Mlina“, kjer je bilo prirejeno telovadišče in plesišče.

Napovedani program se je začel takoj proizvajati ob zadostni udeležbi občinstva. Prvaška godba in pevci, kateri so vse svoje doprinesli, da poviksajo sokolsko slavnost, želi so živahno ploskanje občinstva.

Več vrstic posvetiti nam je telovadbi. Naj prvo so bile proste vaje in vaje s palicami Prvaškega „Sokola“. Pod spretnim vodstvom načelnika je nastopilo pri obojih vajah 28 čilih Sokolov, med katerimi smo opazili v naše veselje tudi nekaj starejših bratov Sokolov. Število telovadcev in dobro izvajanje vaj je vse občinstvo iznenadilo, posebno pa deputacijo Goriškega „Sokola“, katera je lahko presojala, koliko navdušenja je pri Prvaškem „Sokolu“ za telovadbo in z njo za Sokolstvo. in koliko truda je stalo iste, da so zamogli tako častni nastopiti. Upamo, da se isto navdušenje polagoma zaneti tudi v prsih goriške mladine in da bode Goriški „Sokol“ nastopal v prihodnje številneje, kakor do sedaj.

Zadnja točka telovadbe je bila nastop Goriškega „Sokola“ na drogu. Pri isti nam je omeniti mlajše telovadce, kateri so očevidno napredovali od zadnjega nastopa v Vrtojbi. O drugem pa velja po vsem kritika, katera je bila pisana o nastopu v Vrtojbi.

Živahen ples, kateri je končal v pozni noči, je zaključil Sokolsko slavnost, katere čisti dobiček je bil namenjen za „Sokolski Dom“, kateri postavi vrli Prvaški „Sokol“.

Brat starosta, ki je bil zadržan po opravkih v Pulju, je pozdravil Sokole brzojavno.

Sokolska ideja se širi tudi po Goriškem. To je veselo znamenje, ker poleg telovadbe, ki krepi našo mladino, ima Sokolstvo še tudi upliv na probujenje naroda, in tega je poneked še vedno potreba.

Udeležba iz Gorice ni bila obilna, toda tu treba omeniti, da je čakalo mnogo ljudij pri kapucinski cerkvi na vozove, ali morali so oditi nazaj, ker vozov ni bilo.

Vsa priredba veselica na sploh je bila povoljna in za to v prvi vrsti čast Prvačkovcem.

Iz Tolmina je prejel tržaški „Mattino“ dopisič iz — kakor pravi — slovenske roke; goriški „Eco“ je dopisič takó ugajal, da ga je ponatisnila. — Dopisič pravi, ta tamošnji trgovci se ubogo malo brigajo za bojkot Lahom, kateri oznanjajo slovenski listi, in da kupujejo še dalje pri Lahih, ker ti bolje postrežejo itd.

Tolminci! Ali imate res v svoji sredi tako poturico? — Zdi se nam nemogoče. Najbrže si je laški list v Trstu po inicijativi od kake strani vso več izmislil. Da bi Slovenec kaj takega pisal ter zraven še povdarjal „je sono sloveno“, tega ne moremo verjeti, ker bi se s tem tiral kar naravnost v roke Italijanom.

Da je tako vest „Corriere“ pograbil s svojimi židovskimi rokami, je umevno samo po sebi. In pa še konec! Da se snuje v Gorici nov list, zmeren, ki bi hodil z Italijani roko v roki, te vesti v Gorici doslej še ni nikdo čul, in menda tudi Tolmincem se čudno zdi, da se piše kaj takega iz Tolmina po laških listih! Mislimo, da so naši lahončki že dosti jasno ob raznih prilikah povedali, kaj mislijo v Slovencih in na kak način si žele „prijateljstva“ ž njimi. To znova pripovedovati, bi bilo odveč. — Pa kaj to, ena laž več ali manje! Žid laže, kjer more, da bi le okoristil samega sebe!

Tudi v Kobaridu in v Bovcu je c. kr. namestnik — kakor pravijo nam došla poročila — nagovarjal ljudi, naj silijo naše poslance v deželni zbor, pa bode bolje. Kako to «bolje» g. grof razume, ne vemo baš, mislimo pa si lahko, da na ta način: slovenski poslanci, vstopite v deželni zbor, pa se ravnajte po sklepih in navodilih Italijanov! To se pravi: tudi v prihodnje naj deželni zbor — kakor doslej — deluje v prid Furlaniji a slovenski del naj ostane tak, kakor je; in slovenski poslanci naj lepo molčé, pa se pokoravajo vročekrvnim lahonom.

Očividno je torej, da je prišel c. kr. namestnik v Soško dolino s tem namenom, da prigovarja Slovencem, naj prisilijo svoje poslance k vstopu v deželni zbor, ker drugače bi ne bil na taki način govoril v Kanalu, v Kobaridu in v Bovcu itd. — „Pa bode bolje“ to je lahko reči, ali g. grof je «pozabil», ali pa ni hotel povedati, kako hoče uplivati na goriški deželni zbor, da dobé slovenski poslanci tam pravic za Slovence. To naj pové potem pa naj potrka pri raznih laških poslancih rekoč, da deželni zbor goriški ni samo za Furlane, temveč tudi za Slovence, da se ima obravnati tam o potrebah celokupne dežele in ne samo furlanskega dela. Naši poslanci so bili vedno pripravljeni za delovanje v deželnem zboru, toda seveda ne na taki način, da bi se tam bilo v obraz Slovencu, temveč po načelu jednake pravice in jednakih obzirov za vse.

Dokler se pa sistem v namestniški palači v Trstu ne spremeni, ne bode «bolje». G. grof naj si zapomni to: Slovenski poslanci in ž njimi ves slovenski narod na Goriškem se ne uda več laški prevladi; Slovenci na Goriškem zahtevamo spremembe v sistemu tako, da bo odslej Slovenec v Primorju ravnopraven z Italijanom, zahtevamo, da namestništvo upliva na to, da se snide zopet deželni zbor. (kje je treba uplivati, smo povedali, a to tudi samo dobro vé) ki pa odslej ne sme več kazati takega obraza, kakor prej, da bi se tam obravnalo o potrebah Furlanov kot o potrebah „gospode“, a o potrebah Slovencev kot o potrebah „hlapca!“ G. grof, na delo!

Zgubljeno — najdeno. — Pri županstvu v Vrtojbi se nahaja listek goriške zastavljalnice („Mont“), kateri se je našel na poti iz Gorice do Št. Petra. — Kdor ga je zgubil, naj se oglasi pri županstvu.

„Kažipota“ za letos imamo še veliko število. Ker je „Kažipot“ še vedno dober do konca leta, naznanjamo, da oni, kateri si ga naroči sedaj, ga more dobiti po 15 kr. s poštnino vred; drugače stane 40 kr.

100.000 kron enkrat in **25.000** kron 3 krat so glavni dobitki velike jubilejske razstavne loterije, ki se izplačajo v gotovini samo proti 20% odbitka. Opozarjamo p. n. čitatelje, da bo prvo žrebanje nepreklicno na dan 6. avgusta 1898.

Pri nikaki rodbini ne bi smeli pogrešati najboljših dveh ljudskih in domačih sredstev, namreč: Dr. Rosa balzam za želodec in pražko domače mazilo. Ista se dobita tudi v goriških lekarnah.

Listnica uredništva: Gosp. A. M. na V. oprostite, da Vašega dopisa ne priobčimo. Saj veste, da je težko pro in contra govoriti v listu večkrat o jeni in isti reči. Priznavati pa moramo Vašo dobrohotnost v prilog narodu. Nazori Vaši v marsikaterem pogledu so povsem dobri, ali manje je težko, in v slučajih kar naravnost nemogoče, spuščati se v polemike, ker vse pada po nas potem.

Radodarni doneski.

Odslej naprej bodemo priobčevali radodarne doneske, katere sprejme upravništvo, vsaki petek in sicer le take doneske, kateri se nam vročijo do četrtka opoldne.

Društvene vesti.

„Goriška ljudska posojilnica“ je imela v juliju prometa 142.491 gld. 14 kr., torej za 15.000 gld. več, kakor meseca junija. Vse to kaže, da si je ta eminentno važen zavod priboril trdna tla in splošno zaupanje. Le tako naprej! — Vemo pa, da je še mnogo slovenskega denarja naloženega po drugih posojilnicah in hranilnicah, ki niso v naših rokah. Slovenci: Svoji k svojim! Ganite se v tem obziru ter nalagajte svoj denar v domače zavode, kjer imate vso varnost in morda še večjo, kot drugodi.

Bralno društvo „Domovina“ na Volčjemgradu pri Komnu bo imelo v nedeljo, dne 7. avgusta t. l. svoj letni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev novega odbora. 5. Razni pogovori.

„Rokodelsko bralno društvo“ v Tolminu napravi s svojim tamburaškim zborom prihodnjo nedeljo 7. t. m. izlet k Sv. Luciji. — K obilni udeležbi uljudno vabi:

Odbor.

Društvo „Edinost“ v Ajdovščini je pristopilo „Šolskemu domu“ kot ustanovnik. Živelo!

Razgled po svetu.

† **Knez Bismarck,** železni kancelar, ustanovitelj nemškega cesarstva, največji politički spletkar našega stoletja, je v soboto umrl v visoki starosti 83 let. Nemci v „rajhu“ in drugodi ga proslavljajo kot poluboga, mi Slovani nimamo nikakega povoda proslavljati ga, ker Slovanom je bil sovražnik; zlasti Poljaki v Nemčiji vedo v tem pogledu marsikaj povedati. Reči pa se mora, da je bil pokojni Bismarck ženijalen človek in državnik, kakoršnih pozna svetovna zgodovina le malo. Več prihodnjič.

Špansko-ameriška vojna. — Amerikanci so Španiji glede na mirovne pogoje odgovorili, da zahtevajo: odstop Portorika, odpoved španski nadvladi na Kubi, odstop več manjših otokov v bližini Kube. O drugih otokih in o Filipinih pride odločitev po nadaljnih pogajanjih; za sedaj pa že zahtevajo Amerikanci na Filipinskih otokih postajo za oglje in sicer najmanje toliko prostora, da morejo sezidati mesto; morda pa odločijo kot tako postajo — Manilo. O kapitulaciji Manile se ne ve ničesar določnega.

Položaj Špancev na Portoriku je baje neznosen, ker je vojakov premalo in kar jih je, so v takem stanju, da ni misliti na kak važnejši odpor proti Amerikancem. Mesto Pouce na Portoriku se je baje že udalo.

Razgled po slovanskem svetu.

Za „Narodni Dom“ v Trstu. — Narodna slavnost „Ljubljane“ v Sežani je imela — kakor poročajo — povoljen uspeh. Čistega dobička je ostalo 373 gld. 2 kr., katero svoto so naložili v mestni hranilnici ljubljanski v korist „Narodnemu Domu“ v Trstu.

† **Josip Kristan.** — Umrl je mož — tako sem vskliknil, ko sem prečital v „Edinosti“ žalostno poročilo, da je umrl po samo tridnevni bolezni v Kopru dne 28. julija veleučeni gospod profesor na tamošnjem učiteljišči, mož, ki je slovenskemu ljudstvu v okolici koperski mnogo koristil na gospodarstvenem polji, pošten in značajen mož ter poznan rodoljub gospod Josip Kristan.

Blagi pokojnik je bil dolgo vrsto let učitelj in vzgojitelj naši mladini v Kopru. Sam mi je pravil, da mu je največje veselje, ko odide v poletnih mesecih na deželo, ako vidi, da se ravnajo bivši gojenci njegovi po njegovih naukih ter vidi lepo vrejene in obdelane šolske vrte, umno obdelovane vinograde kmetov, ki se ravnajo po nasvetu njegovih gojencev itd.

Mnogo lepih načrtov v povzdigo kmetijstva položili so ž njim v hladni grob. Pokojnik je bil jako delaven. Vedno je poskušal, kaj bi bilo storiti v povzdigo raznih kmetijskih panog naše dežele. Posebno pa se je zanimal in prizadeval za zboljšanje vino- in živinoreje. Napravljal je sam mnogo poskusov, kateri so ga stali mnogokrat veliko denarja. V obče, bil je jeden najumnejših kmetovalcev in najboljših profesorjev.

A sedaj ga krije že črna zemljica. Nad grobom se mu vzdiguje kamen, na katerem je menda jedini slovenski napis na koperskem pokopališči in katerega je že pokojnik preskrbel svoji obitelji.

Pokojniku bode hvaležen narod, ki je prejel od njega marsikaj dobrega in hvaležna mu bo mladina, katero je učil in vzgojil in kateri je bil pokojnik sicer strog, a tudi blag in skrben oče. — Počivaj v miru!

Na Reki je imenovala župana — vlada. Kakor smo svoječasno poročali, ni moglo priti pri zadnjih volitvah do izvolitve župana. Vlada si je pomagala s tem, da je imenovala županom vpokojenega ministerijalnega svetnika, Antona Valenčiča. S 1. dnem t. m. je začel novi župan svoje delo; ostane, dokler si ne izbere občinski zastop sam župana, kar se ima zgoditi tekom 2 let. Ta ukrep vlade je presenetil marsikoga.

Tiskarna Coana v Rovinju je zgorela. Gospodar in njegova rodbina so bili isti čas odsotni. Nekaj ljudij v hiši so s težavo rešili. Ker je Coana zavarovan, mu ne bo škode. Za stare barake je najbolje, ako — pogorijo!

Znamenit dan bo dne 6. t. m. v Ljubljani, ker se snidejo tačas tam na vrtu gostilne „pri Zvezdi“ bojevniki na slavnost v spomin okupacije Bosne in Hercegovine pred dvajsetimi leti. Oklic pozivlje bojevnike iz let 1848., 1859., 1854. in 1866., kakor tudi sploh bivše vojake na to slavnost. Vstop je prost. Pri slavnosti sodeluje vojaška godba tamošnjega pešpolka.

„Naša straža“ in — „Slov. Narod“. — V „Narodu“ od četrtka smo čitali članek, ki daje „Naši straži“ migljaje, kam naj obrača svojo pozornost. Kar debelo smo gledali, ko smo čitali črno na belem, da članek nima niti pojma o namenu in pomenu „Naše straže“. Članek vidi — seveda na Kranjskem — pomanjkanje omike, pomanjkanje strokovnega znanja v raznih obrtih, trebalo bi torej raznih šol itd. — To je vse najbrže resnično! Vprašamo pa, kaj ima „Narodna straža“ pri tem opraviti? Ako ni šol, naj jih ustanové oni, katerim je to dolžnost, in sicer država, dežela, občine. Z dobro voljo se da marsikaj doseči! Zlasti bi to moralo biti lahka reč na Kranjskem, kjer je i deželni odbor povsem v slovenskih rokah! — Drugi migljaji „Narodovi“ so še bolj neumestni, še bolj čudni! Skratka: mi nikakor ne moremo umeti, kakó je mogel priti v „Narod“ tak članek. Dr. Tavčar je drugače govoril na posvetovalnem shodu v mestni dvorani!

Banka „Slavija“ je v področju svojrga generalnega zastopa v Ljubljani, t. j. na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, Primorskem, v Istri, Dalmaciji in Trstu, tekom prvega polletja 1898. izplačala kaj znatne odškodnine vsled nastalih požarov. Na Primorskem je dotična svota odškodnin znašala gld. 3.980 in so bili požari v tem času v ajdovskem, bolškem, goriškem, kanalskem, komenskem in sežanskem okraju ter v Trstu.

V življenskih oddelkih je v dobi šestih mesecev tekočega leta, v območju ljubljanskega generalnega zastopa pristopilo 187 novih članov, katerih skupna vsota zavarovanega kapitala je gld. 244.300. Izplačalo se je letos zavarovanih istin po petih umrlih zavarovancih v znesku gld. 4700; taistih so štirje bili zavarovani šele od leta 1883, jeden pa od l. 1892.

V novejši dobi so zavarovanci življenja, zlasti državni uradniki, začeli, rekli bi, lehkomišljeno razveljavljati svoja zavarovanja, kar se vtegne, danes ali jutri bridko maščevati. O tem smo doživeli nedavno jako svarilen slučaj. Mlad župnik je prodal svojo polico, češ, da ne potrebuje zavarovane vsote; po treh mesecih pa je umrl in zdaj so njega sorodniki ob kapital gld. 2000.

Avstrijci obtoženi. — V zadnjem „Prim.“ smo prinesli opis edinega rešenega Slovenca, kakó podlo se je obnašalo moštvo potopljajočega se parnika „Bourgogne“. To moštvo, da bi rešilo sebe, je obdolžilo rešene avstrijske potnike, da so se rešili z nasilstvom proti drugim nesrečnikom, ki so se tudi hoteli rešiti. — Čudno pa je, da se je rešilo skoro vse služabništvo? Zakaj ni raje odvezalo vseh rešilnih čolnov? Avstrijce baje zaprejo. Naj bi merodajna oblast avstrijska preslišala tudi Slovenca g. Rusa, ki je izborna priča!

Na parniku „Bourgogne“, ki se je potopil, je bilo blaga: 446 bal sukna, 1270 sodov olja, 170 sodov masti, 35 zabojev slanine, 9832 zabojev rakov, 30 sodov suhega sadja, 1455 žakljev kave, 10 tonelat usnja, 100 tonelat železa, 100 tonelat drobnjav, itd. itd. Koliko blaga počiva na dnu morju! Koliko ljudij bi se ž njim preživelo! (Opozarjamo na strašni opis v „Primorcu“, kakó se je ta parnik potapljal. Od 11 Slovencev se je rešil en sam).

Ladija se je potopila — z imenom Teofilo — na potu proti Benetkam, dne 29. pr. m. Nastali so na morju po noči veliki valovi, kateri so vrgli v ladjo z leve strani veliko vode, vsled česar se je ladija obrnila proti tej strani; potem se je preobrnila in izginila v morju. Mogoče je, da jo dvignejo iz vode.

Poslano.*)

Kakor pravi dopisnik od 8. julija t. l. v „Soči“ štev. 54. da so kojščanski fantje brez dovoljenja plesali, ako je to tudi res, ni dopisniku prav nič mar; ako smo prestopili, nas bode že dotična oblastnija kaznovala, od privatnih pa nočemo nikakega očitanja. Dalje, kar pravi dopisnik, da kojščanski fantje so se po starem običaju v plesu stepli, je to popolnoma laž, kajti mi se več ne spominjamo, kdaj bi bil v Kojskem v plesu ali pri plesu kak tepež. Zatoraj mi smatramo to javno obrekovanje kot nečast in razžaljenje za celo našo občino ter zahtevamo, da gospod dopisnik v prvi izdaji tega lista v pravem pomenu prekliče, kar je izrekel v oboh gori imenovanih zadevah, sicer bomo postopali proti njemu po sodnijski poti.

Fantje Kojščanski.

*) *Za sestavke pod tem naslovom je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor nalaga tiskovni zakon — Op. ur.*

Ustanovljeno leta 1863.

Prvi primorski zavod za izdelovanje aromatiških izčedkov, likvêrov itd. tvrde

Fratelli Marega

Gradisca, Isonzo.

Čistilnica na par:

konjaka, slivovke, tropinovca in najfinejših likverov.

Tovarna vinskega kisa

po edino racijonelni sistemi „Pasteur“.

Dvonadstropna hiša

v ulici sv. Antona h. štev. 20

je na prodaj.

Natančneje pri lastnici v isti hiši. Mešetarji so izključeni.

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavnica in ni nikaka nevarnost. — Ponudbe pod **Ludwig Österreicher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 138, 10—9**

Prodajo se radi preselitve

postelje in drugo pohištvo

za prenočiško obrt,

kakor tudi 190 2—1

konj, voz in voziček.

Več v gostilni „Pri Lizi“ (M. Mandler) v kapucinski ulici.

Vabilo

k

rednemu občnemu zboru

„Hnanilnice in posojilnice v Cerknem, reg. zadr. z neom. zavezo“, dne 7. avgusta 1898. ob 2. uri popoludne v dvorani gosp. Andreja Kobal-a v Cerknem.

Dnevni red:

Poročilo letnega računa.
Odobritev letnega računa.
Dopolnitev oziroma izvolitev odbora.
Posamezni nasveti.

K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudneje vse ude

Načelstvo.

Združene opekarne

Bilje-Bukovica

(pošta Bilje pri Gorici)

imajo **veliko zalogo vsakovrstnega opekarniškega materjala** po sledečih zmernih cenah:

Navadna stavbna opeka št. 2 po 9 gld. tisoč.
Opeka št. 3 in 4 po 8 gl. tisoč.
Strešnike (korce) po 11 gl. tisoč.

Čast mi je javiti, da sem s svojim družbenikom-domačinom

otvoril tovarno sodine vode

(šifonov in pokalic)

na Goriščeku št. 2. pri Vaňeku.

Nadejam se, da bode naše sl. občinstvo podpiralo započeto domačo obrtnijo in to tem raje, ker bode postrežba točna, pijača izborna po navadni ceni.

Odličnim štovanjem udani

Josip Hrovatin,
tovarnar.

104 10—29

Trgovina z jedilnim blagom

G. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kornu štev. 2

priporoča to-le blago:

Sladkor — kavo — riž — mast — poper — sveče — olje — škrob — ječmen — kavino primeso — moko — gris — drobne in debele otrobe — turšico — zôb — sol — moko za pitanje — kis — žveplo — cement bakreni vitrijol itd. 3 20—34

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debelo ter pristnega črnega in belega vina.

Ed. Pavlin v Gorici

v Nunskih ulicah

št. 10

nasproti gostilne **„Belega zajca“.**

Usoja si priporočati preč. duhovščini in slavn. občinstvu svojo . 32—33

veliko zalogo nagrobnih vencev

vsake vrste, kakor tudi biserne; rož za cerkev, palm, cvetkov za nove maše in poroke, voščenih sveč, križme, čevlje, nogovice, rakev (truge) vsake velikosti, zlatih črk i. t. d

Vse po nizkih cenah!!!

Ambrož Furlan

trgovec

z jedilnim blagom

— na Tržaški cesti štev. 4 v Gorici —

priporoča kavo, riž, sladkor, moko, žito, otrobe, cement, vse poljske in domače pridelke, prodaja tudi kroglje za igro.

Podružnica je:

v ulici Parcar št. 10 v Podturnu.

Postreže vestno in po zmerni ceni.

Vinarsko

in

sadjarsko društvo za Brda

v Gorici

prodaja pristno

brisko rebulo.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd., vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo (S. cl.) tiskarno črk na perilo. (P. cl.)

OGLAS.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po 17-letnem praktičnem svojem delovanju, v prvih goriških izdelovalnicah utež otvoril

v Semeniški ulici št. 8

lastno zalogo z **izdelovalnico tehtnic raznovrstnih sistemov in višine,** v kateri izvršujem **vsa naročila, ki spadajo v to stroko,** kar najhitreje in po najnižji ceni. Reference o izvršenem delu more dati slavno županstvo v Št. Andrežu, kjer sem izdelal občinsko tehtnico.

Prevzemam v mehanično popravo vsakovrstne uteže, kolesa, šivalne stroje in slične reči.

Imam **glavno zalogo koles prvih amerikanskih sistemov,** katera so **priznana najboljša.** — Vedno pripravljen na izvršitev se beleži udani

KAROL KOMEL,
v Semeniški ulici številka 8.

169 20—3

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — **GORICA** — Via Giardino 8
41 52 28 priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Teodor Slabanja

srebrar

v Gorici, ulica Morelli 12

priporoča **velečastiti duhovščini** in **cerkvenim predstojnikom** svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja.** Staro blago popravi, pozlati in posrebri **v ognju** po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgoraj omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi. — Pošilja vsako blago 149 pošnine prosto!

Krojaški mojster

FRANC ČUFER

v Gorici

v ulici sv. Antona štv. 1,

izdeluje

VSAKOVRSTNE OBLEKE

za moške po meri, bodisi fine ali priproste.

— 10 52—28

Priporoča se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa učencem ljudskih in srednjih šol za obila naročila.

Goriško pivo!

(na Goriščeku 11).

Podpisani priporočam svojim p. n. odjemalcem svojo posebno dobro uležano izvozno, marčno in uležano pivo najboljše kakovosti, dobiva se v sodčkih po 1/1, 1/2, 1/4 in 1/8 H. kakor tudi v posebnih steklenicah. Zajedno naznanjam, da sem v minolem letu svojo pivovarno znatno zboljšal in da sem rabil za varenje dobrega piva le najboljše blago: Žatečki hmelj in hanaški ječmen. 6 26—13

Proseč p. n. odjemalce, da se z zaupanjem obračajo name in si obilno naročajo zagotovljam, najtočnejšo postrežbo. Z najodličnejšim spoštovanjem

Fr. Wanek,
pivovar.

Špediterska poslovnica

Gašpar Hvalič v Gorici

30 51—26 **v ulici Morelli 12**

se toplo priporoča Slovencem v Gorici in z dežele.

Pozor!

novi, fini, dobri

SVINČNIKI

„Družbe sv. Cirila in Metoda“.

Z načelom, da kar se zalaga pod imenom dične naše družbe — mora biti najboljše kakovosti, da se obdrži in ostane v trajni rabi, založil sem s privoljenjem slavnega vodstva **nove, fine** svinčnike v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“, izdelane od prve svetovne firme te stroke: **L. C. Hardtmuth na Dunaju.**

Da se udomačijo ti **novi,** edino dobri svinčniki v vsaki narodni hiši, po pisarnah in šolah in da se moje dobro blago ne zamenja s kakimi slabimi izdelki, izdanimi na ime družbe, zato

zahtevajte, kupujte in v lastno korist rabite

le svinčnike, ki imajo poleg družbenega imena otisnjeno tovarniško znamko

L. C. Hardtmuth.

Moje blago je prima-blago. Le k prima-blagu prištisne firma L. C. Hardtmuth svojo znamko.

Cena svinčnikom je po 1, 2, 3, 4 in 7 kr. kos; v dvanajstoricah ceneje, predkupovalcem rabat. Zaloga in prodaja

Ivan Bonač

trgovina s papirjem in šolskimi potrebščinami v Ljubljani. Založnik priznano najlepših slovenskih razglednih dopisnic v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“ s podobo nje prvomestnika veleč. gosp. Tomo Zupanv.

Cena za kos 5 kr., 100 kosov 4 gld. franko.

Prevzemam **naročila za izdelovanje razglednih dopisnic** v eni ali več barvah. Prosim, da se mi iz vseh krajev slovenske zemlje, kjer še nimam zveze, pošlje po 10 razglednih dopisnic proti takojšnji odškodnini. 156—6

Samo 50 kr. za 4 žrebanja.

Glavni dobitek 100.000 Kron in 4 krat 25.000 Kron

gotov. z 20% odbitka

Predzadnji v soboto!

146 6—5

Jubilejne razstavne srečke po 50 kr. I. žrebanje: I. 6. avgusta, II. 15. septembra. III. 22. oktobra 1898.

Srečke po 50 kr. priporočajo G. Gentilli, A. V. Jona, Michlstädter & C.

Slovenci in Slovenke!

Prava **kava družbe sv. Cirila in Metoda,** katero dobite v vsaki prodajalnici, daje najboljši okus in lepo barvo črni ali mlečni kavi, ako jo k isti rabite. 165 33—7

Zahtevajte torej le po vseh slovenskih prodajalnicah to izborno domačo kavo. — Za Goriško in Primorsko se naroča pri tvrdki **J. Pipan & Trst.**

Glavni zalagatelj: Ivan Jebačin, Ljubljana.

Dobroznana gostilna

ANTONA VODOPIVCA

pri

„Petelinu“

v

Trstu

v

ulici Ghega

št. 7.

je v bližini južnega kolodvora jedina narodna gostilna

s prenočišči, katera toči pristna bela in črna

vina iz Vipavske doline.

Kuhinja domača z okusno pripravljenimi jedmi.

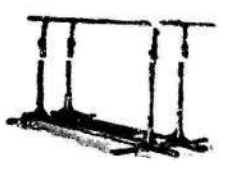

Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ-A,

v Pragi na Smihovu

(Praha-Smichov) Vinohradska ulice číslo 816.

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju

sokolskih in šolskih telovadnic

po najnovejših pripoznanih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočujočih spričal domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošlja na zahtevo brezplačno in poštnine prosto. 80, 52—23

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo
Na lvovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjo

Dr. Rosa balzam za želodec

Pražko hišno mazilo

290, 26—13

iz lekarne B. FRAGNER-ja V PRAGI

je splošno, že 30 let znano **domače zdravilo,** katero pospešuje tek, olajšuje prebavo in lehko odvaja. *Pri rednemu vporabljanju ojačuje prebavne organe in jih drži v pravem toku.*

Velika steklen. 1 gld., mala 50 kr. S pošto 20 kr. več.

je staro, najprej v Pragi uporabljevano hišno zdravilo, katero vzdržuje čiste rane in jih tudi obvaruje nečistobe ter ublažujoče deluje na vročino in bolečine.

V obrokih po 35 in 25 kr. S pošto 6 kr. več.

Pozor! Vsi deli zaboja so zaznamovani s zraven natisnjeno in zakonito priznano zaščitno znamko.

Glavna zaloga: Lekarna B. FRAGNER-ja „pri črnem orlu“ v Pragi, Mala strana, na voglu Spornerove ulice, potem v Gorici v lekarnah Cristofoletti, Gliubich, Pontoni in pl. Gironcoli.

Dnevno razpošiljanje po pošti. — Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za

komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila in sicer mala v pošiljatvah po 5 kg. po pošti in od 30 kg naprej pa po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe i dr. Pečal se bom z razprodavanjem domačih pridelkov, s prijemanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posredoval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi z vinom na debelo.

Sprejmem zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — tvrdk in polagam za to kavcijo.

Nadejaje se, da se me sorojaki domislijo, ostajam odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan,
116 (cl.) **v ulici S. Francesco štv. 6.**

Pekovski mojster

JAKOB GERBEC

v Gorici

ulica sv. Antona štev. 6.

PRIPOROČA

raznovrstno navadno in najfinejše pecivo, kolače za birmance itd.,

katero razprodaja po starih cenah.

— 11 52 27

Zaloga vsakovrstne moke.